

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum carnalis copula post verba de futuro consensu[m] exprimentia
faciat matrimonium? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

*Sed iunctio
futuro
ut man-*
*maritalis
eret in
uenientibus
fructu
acit mon-*
*entum
nde illud
ur; nec
e futuro
rimoniu
titur, no
nendum
in linea*
*oplere in
autem
aliquo
icitum qu
uino quic
a eff in p
mittit. Po
le confus
transfer
cedens in
erat.
as diuina
adhibetur*
*ntum alio
iens, sed fe
qui cat*

*Vtrum carnalis copula post verba de futuro consen
sum exprimenteria, faciat matrimonium?*

*A*D secundum sic proceditur. Videtur, quod car
nalis copula post verba de futuro consensum
exprimenteria, faciat matrimonium. Quia maius est
consentire facto, quam verbo. Sed ille qui carnali
ter commiscerit, facto consentit promissioni, quam
plus fecit. Ergo videtur, quod multo magis per
hoc fiat matrimonium, quam si solis verbis de pra
ferti consensus fieret.

*¶ 2 Præterea, Consensus non solum expressus,
sed etiam interpretatus facit matrimonium. Sed
nulla potest esse maior interpretatio consensus, quam
carnalis copula. Ergo perficitur matrimonium per hoc.*

*¶ 3 Præterea, Omnis coniunctio carnalis præter * Aug.
matrimonium facta, est peccatum. Sed mulier non
videtur peccare admittens sponsum ad carnalem co
pulam. Ergo per hoc fit matrimonium.*

¶ 4 Præterea, Non dimititur peccatum nisi re
stitutatur ablatum. Sed aliquis non potest mulieri
quum defloravit sub specie matrimonij, restituere
vularum nisi eam coniugio ducat. Ergo videtur, quod
etiam post carnalem copulam cum alia contraxe
tur in de
cret. caus
sa 14.q.6
c. 1.*

*a eff in p
mittit. Po
le confus
transfer
cedens in
erat.
as diuina
adhibetur*
*per verba de præsenti, teneatur ad primam redi
tum non effet nisi inter eos effet matrimonium.*

*¶ 5 D contra est, quod dicit Nicol. Papa *, Si con
sensus in nuptijs defuerit, cetera etiam cum ipso coi
nubia celebrata frustrantur.*

*¶ 6 Præterea, Quod consequitur ad aliquid, non
dicit ipsum. Sed carnalis copula sequitur ipsum ma
trimonium sicut effectus causam. Ergo non potest
accidere matrimonium.*

*RESPONDEO dicendum, quod de matrimonio pos
sumus loqui dupliciter. Vno modo, quantum ad fo
rma conscientiae & sic in rei veritate carnalis copula
non*

394 non habet quod perficiat matrimonium , cuius sponsalia præcesserunt per verba de futuro , si consensu interior desit : quia verba etiam de praesenti consensu exprimentia , si consensu mentalis desit , non facerent matrimonium , vt supra dictum est . Alio modo , quantum ad iudicium Ecclesie : & qui in exteriori iudicio secundum ea quæ foris patem , indicatur , cum nihil possit expressius significare consensum , quam carnalis copula : ideo secundum iudicium Ecclesie * , carnalis copula consequens sponsalia , matrimonium facere iudicatur ; nisi aliqua signa expressa dolii vel fraudis apparent .

Ad primum ergo dicendum , quod ille qui carmine commiscetur , factio consentit in carnalem copulam , secundum rei veritatem : sed in matrimonium non consentit ex hoc ipso ; nisi secundum interpretationem juris .

Ad secundum dicendum , quod interpretatio illa non mutat rei veritatem , sed iudicium quod de rebus exterius fit .

Ad tertium dicendum , quod si sponsa sponsum abmittat , credens eum velle matrimonium consumere , excusatur a peccato , nisi aliqua signa expressa fraudis apparent : sicut si sint multum distantia conditionis , vel quantum ad nobilitatem , vel quantum ad fortunam , vel aliud signum evidens appareat . Sed tamen sponsus peccat fornicando , & punitus ei de fraude quam facit .

Ad quartuum dicendum , quod in tali casu sponsa antequam aliam duxerit , tenetur eam ducere in rem , si sint æqualis conditionis , vel si sponsa sit melioris conditionis . Sed si aliam duxerit , iam factus impotens ad soluendum illud , ad quod tenebatur : ideo sufficit si ei de nuptijs prouideat : & ad hoc etiam non tenetur (vt quidam dicunt) si sponsus sit melioris conditionis , aut aliquod signum fraudis evidens fuerit : quia presumi probabiliter potest , quod sponsa non fuerit decepta , sed decipi se finavit .

QE.

q præced.
ar. 4.

in decret.
lib. 4. tit.
s.c. 30.